

В ІМ'Я ІКОНИ БОГОМАТІРІ ЖИВОНОСНЕ ДЖЕРЕЛО

НЕ ОДНОМУ ПОКОЛІННЮ ГРАБІВЦІВ ВІДОМЕ ЦЕ МІСЦЕ. В ЦЕНТРІ СЕЛА З-ПІД ВИСОКОГО ПАГОРБА Б'Є ДЖЕРЕЛО, ВОДА З ЯКОГО ВГАМОВУВАЛА СПРАГУ, НАПОВНЮВАЛА ТАМТЕШНІ СТРУМКИ, А ЗГОДОМ, КОЛИ ЇХ ПЕРЕГОРОДИЛИ ГРЕБЛЯМИ, Й МІСЦЕВІ СТАВКИ

ві
по
ді
мі
хе
мі
ця
ви
не
із
ві)
зи
пі
ве
мі
І
С
Т
У
кул
пл
ход
обі
ти
год
ло
по
ло
біл
Ро
І
міч
«З
пл
зер
но
пл
цьс
пер
тра
201
на
бай
ми
нер
ше
газі
П
пре

Копись уся долина села була у тих ставках. А зараз лишилося їх всього декілька. Щось може таки, упустили сучасні грабівчани – чи-то актив села, чи сільська рада: так званий «верхній» ставок перестав існувати, і замулились джерела, які його жили. Занехаяним виглядало джерело, про яке ми говорили на початку, і яке місцеві жителі називали джерелом Під грабом. Часто вода з найближчого ставка, коли піднімався її рівень від проливних дощів чи таїння снігів, поглинало джерело, замулювало його. Ось і вирішили люди його облагородити. Ініціатором відродження джерела став активіст села, заступник генерального директора ЗАТ «Консюмерс-Скло-Зоря» Михайло Степанюк.

Михайло Іванович розповів нам: – Цієї пори виповнюється 10 років відтоді, як на нашому підприємстві був заснований клуб «Благодійна корова», покликаний допомагати багатодітним сім'ям, інтернатним закладам тощо. Гадаю, що діяльність клубу не була даремною, і нам до сих пір щиро дякують керівники установ та окремі громадяни, яким ми допомагали. Цьогоріч вирішили, що корови для багатодітної сім'ї вручати не будемо. Натомість виникла ідея привести в порядок ось це джерело. До цієї справи долучилися місцеві підприємці, окремі жителі села, які працювали на будівельних роботах: розчищали місце, вивезли десятки тон мулу, з будового каменю спорудили підпірну стіну, підняли, так би мовити, врізку у сам водонесний горизонт, щоб у подальшому джерело не замулювалось. Поклали бетонну плиту, влаштували і облицювали прямокутний для джерельної води. Характерно, що географія людей, які допомагали нам, досить широка. Чудового хреста виготовив житель Терно-

пілья, який співпрацює із нашим заводом, Микола Кондратюк. Бетонну плиту привіз Микола Саврук, підприємець з Волинської області. Активно працювали технічний директор, ряд спеціалістів підприємства, багато допомогли коштами, транспортом оржівський підприємець Микола Антонюк та грабівчанин Олексій Мусієвич. Директор Клеванського держлісгоспу Ігор Фізик одразу відгукнувся на нашу пропозицію виділити саджанці туй. Усім небайдужим людям, які у тій чи іншій мірі працювали заради відродження джерела, хотілося б щиро подякувати за їхню небайдужість і турботливість.

Додамо, що всю проектну документацію на проведення реконструкції джерела від початку до кінця «пробивав» сам Михайло Степанюк, погоджував її з усіма інстанціями, екологічними та санітарними службами тощо. До речі, районна санстанція зробила хімічний аналіз води і дала позитивний висновок: вона дійсно чиста, без шкідливих домішок, а тому корисна людині.

Минулої неділі в Грабові відбулося урочисте освячення відродженого джерела. Розпочалося воно хресним ходом від церкви Свято-Почаївської ікони Божої Матері до самого місця освячення. Причому останні півсотні метрів люди ішли крутосхилом, на якому з бетонних плиток були влаштовані сходи. Для Грабова це виглядало абсолютно по-новому.

Освячення води відродженого джерела звершив настоятель храму, протоієрей Ростислав Миронов. Освячення відбулося на честь ікони Божої Матері «Животноє джерело». Отець Ростислав вручив також церковні нагороди людям, які зробили найбільший внесок у цю благородну справу. Так, ордену та грамоти Свя-

щенного Синоду УПЦ в честь 1020-річчя хрещення Русі, за підписом митрополита Володимира, він вручив Михайлу Степанюку. Грамотою за старанні труди во славу святої церкви предстоятель Української Православної Церкви митрополит Володимир нагородив також Олексія Мусієвича. Грамотами архієпископа Рівненського і Острозького Варфоломія нагороджені Микола Антонюк та Ігор Марцинюк. Михайло Степанюк вручив протоієрею Ростиславу Миронову паспорт джерела, який віднині зберігатиметься у церкві Свято-Почаївської ікони Божої матері.

Такі події, звичайно ж, назавжди залишаються в історії будь-якого села. Залишаються спогади, фотографії. Та головне – знову нинішнє і наступне покоління жителів Грабова можуть приходити у це затишне місце, пити чи орошати чолом гойною джерельною водою. Мабуть, це один із самих ясравих символів життя.

На цій ноті хотілося б завершити наш репортаж про освячення джерела у Грабові. Та є речі, які все ж таки не треба замовчувати. Приміром, Михайло Степанюк в кінці свого виступу перед громадою зауважив: «Гадаю, що на цьому місці не буде смітника, брудних матюків з п'яними оргіями...». Видно, у Михайла Івановича були підстави говорити так. Коли, уже після завершення урочистостей, разом з літньою жінкою я піднімався сходами на гору, просто так, заради підтримки розмови сказав: «А чи не може статися так, що оцю плитку зі сходові хтось поцупить?». Жінка ця одразу досить енергійно мені відповіла: «А чом би й ні? Носили ж перед цим від джерела каміння в мішках...».

В.ПАРФЕНЮК.
Фото С.ДЕЛІДОНА.